

paraiso: "Evocació dels morts" - Mercè Rodoreda (París); *Casal de Catalunya*, de B. Aires: "Gavina", novel·la - Frederic Pujolà (Barcelona); *Comunitat Catalana*, de B. Aires: "Hoste del vent" - Albert Manent (Barcelona); *Orfeo Català*, de Mèxic: "Les arcades i el terat" - Eugeni Xammar (París); *Institut de Ciències Econòmiques*: "L'adolescència i la formació de la personalitat" - Josep Pallach (París), i "Els sonets de l'absència" - J. M. Prous i Vila (Perpinyà).

Premis Musicals: *Centre Català de Mendoza*: "La cançó de Na Quela" - Ramon Parramon; *Centre Català de Nova York*: "Esclat de Primavera" - Agustí Borgunyó (Nova York).

Premis a escriptors rossellonesos: *Joan Amades*: "Els llosats" - J. P. Cerdà (Sallagosa); *Alfons Maseres*: "Els rossellonesos en la Crònica de Bernat Desclot" - Mme. Elisabeth Oliveres (Perpinyà); *Ginesta d'Or*: "El Palau Mallorquí" - Angela Balent-Sicart (Perpinyà); *Talrich*: "Clarianes" - Francesc Francis (Perpinyà).

• Es reberen 167 composicions poètiques; 18 assaigs; 17 narracions; 16 con-

tes i reculls de contes; 15 obres teatrals; 12 novel·les; 6 traduccions al castellà (reculls); 2 al francès i 1 a l'italià, i 2 composicions musicals.

• Ultra els que ja s'esmenten, el Casal de Catalunya i Comunitat Catalana dotaren, respectivament, els Premis *Ignasi Iglésies* i *Narcís Oller*; El Montepio de Montserrat, la *Viola d'Or* i d'Argent; El Casal Català de Montevideo, el *José E. Rodó*, i el Centre Català de Santiago de Xile, la *Copa Artística* i el *Concepció Rabell*.

• Ha estat remarcable la qualitat dels treballs rebuts i ha impressionat molt la vigoria del llenguatge i els fervors que desvetlla tant a la Catalunya estricta com als altres països on és parlada la nostra llengua: València, Illes Balears i el Rosselló.

• La informació precedent, rebuda per via aèria, la devem a la gentilisa i diligència de la nostra dilecta amiga Nuri Seras, delegada especial de "Ressorgiment", qui trobà tota mena de facilitats en la seva comesa i fou rebuda cordialment per la Comissió Organitzadora, Jurat Qualificador i autoritats de Perpinyà. Fou ella, també, qui passà a recollir el premi guanyat per la nostra poetessa i companya Gràcia B. de Llorenç.

Flor Natural

TRÍPTIC DEL SOMNI

I

1a. ANTIFONA AL SOMNI

—Qui diria la boira lluminosa
que aplega ingràvids el desig i el fet?
—Qui diria la joia harmoniosa
que agermana les branques a l'esplet?
—Qui diria la fàcil frenesia
d'amoixar res i tot a cor i mà?
—El palpit del somni, qui el diria?
—I el somni només somni, qui el dirà?

II

CANTIC EN SOMNI

No toco res, i tot ho sent.
És, sense espera,
el triomf esperat.
Tots els fermalls del pensament,
s'han tornat mans de primavera
deixant-me el temps sense combat.

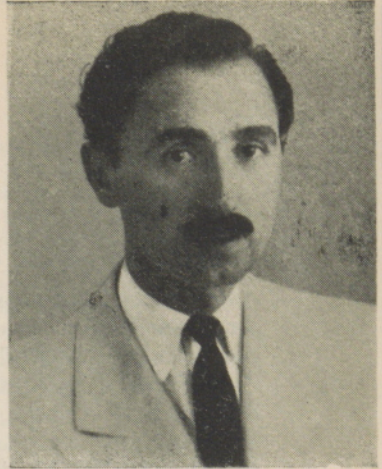
On aniré amb el meu somris?
És, sense abisme,
il·lusió d'immens.
Tot el passat és un pendís
a l'esperança d'un lirisme
vagarosíssim de tants béns...

I com se'n ve el teu rossinyol
a madurar-me en cant la sang!
No em cal la nit ni em cal el sol:
una aigua en terra sense fang!

Hi corre, corre! ¿Són sentits
o sentiments
aquelles canyes tant commoses
a l'alenada dels obllits?
Entre les dents
se m'anuncia un goig d'aloses
el nom més meu,
un nom: el teu
És quasi en mi un defalliment gaudit!
Sí, defalleixo en goig.
I, com per la serena de la nit,
els llavis van humitejant-me el roig
com un contacte sense pressa.

...I calla tot i tot em vessa...
El meu silenci es fa odorant de tu
i tu harmonia
d'aquesta meva passió.
Quelcom real s'exulta, nu a nu,
i els pensaments son cabrits en follia
de saltirons sense raó.
Jo no sé pas d'aquesta flaire
del teu espígit i la meva menta,
quin expandit alè és ni teu ni meu!
Com ens degota aquesta veu
de brasa fèrria, per lenta,
que ens fa vastíssim i ablamat tot l'aire!
Des dels teus ulls fins als meus ulls,
a penes va res més que la mirada;
el teu goig és
la glorieta ben cerclada
on el goig m'alça un sol xiprer d'antulls,
i l'ocellada del després
tota hi batega sense cant.
Quina saba d'entranyes correspostes
sap entendre-li pomes a les galtes
assaborides pels meus llavis?

XAVIER CASP,
poeta valencià,
guanyador de
la Flor Natural

La coratgia, festivant
en lluita d'albes i postes
les serenors més altes,
ens fan brunzir-les sense glavis!

¿És que somnio o és que visc?
...Deixaré el cap sobre la teva falda
i em faran niu pacífic els defcics.
Serà la porta, sense clau ni balda,
dòcil al teu venir-me en flor d'inicis...
Ah, quin donar-me sense risc!
I a l'hora freda que el respir corona
de rosada vital tot l'esclatable,
la teva companyia és tebiona
com la llet matinerà amb baf d'estable.

Feliç l'instant
constant
de dir-te meva sense fúria,
besant la flama que s'enfuig
en una tria sense cap rebuig,
pròdiga en la riquesa i la penúria!

D'on ve l'exacta meravella
de rimar sol
i estel
amb vol
i anhel?
Somni: pura verema que aconsella
un ritual de danses
en trepig sobre el lucre,
deixant al propi foc tastar en panses
l'íntim raïm vençut en sucre...

Atureu-vos, coloms passionals!
no esvaloteu, amb la gatzara d'ales,
l'aire sensible de la nostra amor...
No desvetlleu aquestes mars totals
empetitides en un goig de cales
amansidores de claror...
Ara que el somni sap crear
la vida en ànima del viure,
deixeu-me el goig del somni lliure
sense més temps que el somniar!

III

2na. ANTIFONA AL SOMNI

—Diria's que és un somni la paraula
d'aquest càntic sentit sense cap so.
—Diria's que no cal parar la taula
quan el convit total el brinda el jo.
—Diria's que és un vent a les banderes
hissades sobre el goig que se'ns enduu.
—Diria's que ens creem les primaveres!
—Diria's que hi són carn de jo i de tu!

Xavier Casp

València